

fas I

A

Vad är det här?

Vad hände?

Vem är jag?

Jag tror att jag gjorde någonting viktigt.

Jag känner igen de där fyra på något sätt.

Men, jag minns något. Jag får en känsla...

Jag vet saker som inte dessa fyra bör ha reda på. Jag hör inte till dem, men jag måste göra mitt bästa för att de inte skall märka det.

Får inte avvika. Får på inga villkor verka misstänkt.

Varför det?

För att jag skall rapportera till någon? Jag tror det.

Bäst att vänta och se vad jag kan komma på. Jag klarar mig, det har jag alltid gjort. Jag klarar mig alltid.

Utseende: En vältränad man, någonstans i trettioårsåldern. Mörkt, halvlångt hår, stålgrå ögon.

B

Det misslyckades visst. Fast vad var det som misslyckades. Var det något som jag gjorde? Jag borde ta på mig ansvaret, det är jag som är ledare trots allt. Men vilka är det jag leder? Är de de här fyra? Jag känner inte igen dem. Vad gör jag här?

Var är jag?

Vem är jag?

Jag brukar veta, jag måste ta reda på det, jag vill ha kontroll över vem jag är och var andra är.

Man måste planera bättre.

Då blir det inte så här.

Hur skulle det vara då...?

Utseende: En man i femtioårsåldern, eller kanske äldre. Grått, bakåtkammat hår. Starka armar, blå ögon, stark befallande röst.

C

Vem är jag?

Jag tror inte att jag ville gå hit. Och jag hade rätt. Se bara hur det blev.

Hur blev det?

Jag blir arg, tror jag. Så här skulle det inte vara.

Vi var på väg någonstans.

Vi? Vilka är de här andra. Jag har aldrig sett dem förut. Jag är inte säker på att jag tycker om dem.

Bäst att vänta och se. Tillsammans borde vi nog komma på något. De andra kanske vet vad som har hänt.

Utseende: Medelålders kvinna. Kort page, mellanblont hår. Mager kropp, gröna ögon.

D

Nej, nu har det hänt igen! Det är mitt fel, det är mitt fel. Jag förtjänar att straffas för det här. Jag borde ha gjort rätt från början, det skulle, aldrig ha blivit på det här sättet. Men vad har hänt?

Jag minns inte. Kanske...nej.

Men det är obehagligt. Jag vet inte vem jag är, jag vet inte vad jag gjort. Men det är någonting oförlåtligt. Jag är skyldig. Jag tror att jag sökte mitt straff, eller försökte jag komma undan?

Jag tror inte att jag vill fly mer.

Fast de här fyra kanske vet. Om de accepterar mig följer jag med dem ett tag. Verkar de inte anklaga mig så...jag vet inte. Det är så svårt.

Bit ihop.

Gå vidare.

Tids nog kommer dagen då vi skall betala för allt.

Utseende: Kvinna i övre medelåldern. En del kött på benen utan att vara riktigt överviktig. Halvlångt, mörkt hår, grå ögon.

E

Fan, nu vet jag inte längre...
jag menar...vet inte...
va
Vad hände?
Jag minns inget, jag minns inget, jag minns ingenting.
Måste tänka klart, logiskt, tänka klart...
Vet inte vilka de där fyra är, vet inte vem jag själv är, vet inte var jag är.
Ledtrådar, det måste finnas något att gå på.
Är jag trevlig?
Jag tror det, väldigt trevlig tror jag.
Eller kanske...nej
Vi ler och skakar hand och så skall vi se att de löser sig.

Utseende: Man i femtioårsåldern. Mörkt, snaggat hår, kal fläck längst uppe på. Små, blå ögon. Lätt ölmage.

fas II

A

Nu verkar det ha klickat till i de andras huvuden. De minns visst vilka de är. Nu gäller det att le och spela med så att de inte anar någonting.

Varför minns inte jag någonting? Fast vänta, jag kom just på...

Fast vad det är, det vete fan.

B Samuel Mases

Nu minns du allt.

Du är en 55-årig pensionerad överste.

Du är född och uppvuxen i Uppsala men har jobbat större delen av ditt liv på I1 i Stockholm. Vid 50 års ålder förtidspensionerades du som ett led i nedskärningarna på försvaret.

Du lever ett stillsamt liv och arbetar ibland i den blomsteraffär som du äger. Denna ligger på Sysslomansgatan i närheten av den lägenhet där du nyligen vaknade upp.

Vad du gjorde där minns du fortfarande inte, men resten av ditt liv är fullständigt klart nu, men lite sud-diga bitar här och var. Men inte mer än vad som är brukligt vid din ålder.

Och de andra känner du ju. Det är naturligtvis grannarna i trappuppgången. Paret Sandberg, Bertil och Monica och så den där kvinnan Holm som jobbar med skolan eller något liknande. Du träffar dem ibland i trapphuset, växlar några ord.

Men vad de gjorde tillsammans med dig i den där lägenheten – fortfarande helt blankt. Bäst att reda ut det hela så snart som möjligt. Tänk om det har hänt något otillbörligt.

C Monica Sandberg

Du är 50 år gammal och arbetar som docent på meteorologiska institutionen.

Nu minns du hela dit liv. Uppväxten i Motala, studierna i Uppsala, anställningen vid Universitetet. Giftermålet...

Just det, du är gift med Bertil. Det är han som heter Sandberg. Du hette ursprungligen Björk. Monica Björk. Ni kanske inte är världen lyckligaste par. En elektriker och en akademiker/meteorolog, någonting som skär sig.

Och så vill han ha sex hela tiden. Det blir lite jobbigt i längden. Han blir lite jobbig i längden.

Fast man skall väl inte klaga. Du har haft ett bra liv på det hela taget. Ett jobb som du trivs med, en man som inte slår dig. Lite tråkigt kanske.

Men någonstans...alltså det finns en känsla att...

Det är bra med det tråkiga, med vardagen.

Det känns...säkert?

Men vad ni gjorde i lägenheten, där. Din man och dina grannar. För nu minns du dem. Överste Mases och Petra Holm. Du känner dem ju knappt.

D Petra Holm

Ja, så var det!

Du är ju lågstadielärare. (Eller tidigarelärare, eller vad de har hittat på att kalla det för nymodigt dumt idag)

Du är 52 år gammal. Ungmö. Ogift. Lever ensam. Har en katt.
Hur kunde du glömma det?

Ett bra jobb, du tycker om att jobba med barn. Du tycker om barn.

Och grannarna och du i lägenheten? Varför det? Paret Sandberg och överste Mases. Vad gjorde de där tillsammans med dig?

Allt är bra. Du är lågstadielärare. Du minns hela dit liv nu. Ja kanske inte hela barndomen. Och någon gång var du kanske lite för drucken för ditt eget bästa i tonåren. Men man kan ju inte komma ihåg allt.

Vad hände?

Det är ditt fel. Du måste ångra dig, ta ditt straff, spåka dig, botgöra dig.
Mea Culpa, mea maxima culpa.

Sluta med det där nu. Om du nu bara kunde komma ihåg vad som hände igår kväll så kommer allt att lösa sig.

E Bertil Sandberg

Ahh, du är ju gift med henne.

Tyckte väl att hon var bekant.

Du är 54 år gammal och jobbar fortfarande som elektriker. Egen firma. Går rätt bra trots krisen.

Nu minns du plötsligt allt. Hela ditt jämrans liv på en gång.

Monica är din fru, ni gifte er för, låt se, trettio två år sedan. Faktiskt, det är ett tag. Och nog börjar hon bli mer än lovligt frigid på äldre dar. En karl har ju drifter som han måste få utlopp för. Det förstår ju vem som helst. Utom hon då förstås. Hur ofta har hon släppt till på sista tiden? En gång i månaden? Max.

Men så tankarna rann iväg där då. Nu är ju allt ordnat, eller hur? Du vet vem du är och vilka de andra är för den delen: överste Mases och den där lärarinnan Holm, Petunia eller nåt. Fast vad ni gjorde igår, det vetet fan. Måste ha varit en djävla fest så lite som du kommer ihåg. Och att Mases skulle supa skallen av sig på det sättet...nä. Och ingen bakfylla.

Konstigt.

fas III

A צטאל

Ditt namn är Azazel och du var en ängel.

Du heter Azazel och nu är du en demon.

Under Semyhaza – han som tror sig heta Samuel Mases nu – var du en av grigori: Väktarna, de evigt tysta. Men några av er föll. Eller förvisades.

Det var så här:

Kvinnorna på jorden lockade. Där fanns en köttslig lust, en åtrå som saknades i himlen. Ni frestades och ni föll för frestelsen. Tvåhundra grigori nedsteg till jorden och våldtog Evas döttrar, trodde att de skulle undkomma, trodde att de kunde dölja vad de gjort.

Kvinnorna födde barn. Barnen växte upp till jättar: Nephilim.

Och grigori straffades för vad de hade gjort, tillsammans med människan. Syndafloden kom.

Då nu människorna begynte föröka sig på jorden och döttrar föddes åt dem, sågo Guds söner att människornas döttrar voro fagra, och de togo till hustrur dem som de funno mest behag i. Vi den tiden, likasom ock efteråt, levde jättarna på jorden, sedan Guds söner begynte gå in till människornas döttrar och dessa födde barn åt dem.

1 Mos. 6:1-4

Men några grigori undkom. Semyhaza och Ezequeel, Penemue och Shamshiel utförde tillsammans Ritualen. Den rit som gör att änglar glömmet sig själva och blir människor också för sig själva. De glömde allt och levde på jorden dolda som människor.

Men du tog en annan väg.

Det finns en ängel som föll långt innan grigori, långt innan människan fanns. Han föll med horder av anhängare, kastades till jorden och lever djupt nere i den än.

Till honom gick du, gömde dig undan det allseende ögat. Till Sheol där gravens eldar brinner evigt och där demonerna dväljs. Du blev en av dem och svor lojalitet till helvetets invecklade hierarki.

Och nu är du tillbaka på jorden, med ett uppdrag. Ta med dina forna kamrater i ditt fall. Försök få dem att välja helvetet framför glömskan eller himlen. Det kan vänta befördran om du lyckas, men du vågar inte gissa vad som händer om du misslyckas.

Och du får på inga villkor avslöja dig för de andra. För vad som kommer att hända det ögonblick då de inser att du inte är som de, det vet fan själv.

Det är hur som helst skönt att få lämna underjorden ett tag. Att stå i oändligheten och smida dödliga vapen i svaveleldarna började långsamt att glida över till tristess. Nu gäller det bara att hålla skenet uppe, så kanske du kan ta hem spelet ändå.

fas IV

B

שמיהזה

Du är en ängel, en av den tysta väktarorden grigori. Du är deras ledare och ditt namn är Semyhaza.

Du minns allt nu. Under din ledning steg tvåhundra grigori ned på jorden och avlade jättar: Nephilim med Evas döttrar. Att ni greps av er lust och våldförde er på jordiska kvinnor, är ett mer direkt sätt att säga det på.

Då nu människorna begynte föröka sig på jorden och döttrar föddes åt dem, sågo Guds söner att människornas döttrar voro fagra, och de togo till hustrur dem som de funno mest behag i. Vi den tiden, likasom ock efteråt, levde jättarna på jorden, sedan Guds söner begynte gå in till människornas döttrar och dessa födde barn åt dem.

1 Mos. 6:1-4

Straffet kom med syndafloden. Alla dina underlydande sveptes bort. Men ni var några som klarade er undan. Ezequeel, Shamshiel, Azazel och Penemue. Tillsammans utförde ni Ritualen. Den som tvingar ängeln att glömma vem han är.

Dolda för det allseende ögat, gömda som människor levde ni genom årtusendena. Utan att någonsin ana vilka ni var.

Du minns ändlösa människoliv som en serie av glömda drömmar: Romarriket, medeltiden, världskrigen, Alexander den store...

Men något väckte er igen. Du minns ett kort ögonblick när allt åter stod klart. Men chocken var för stor, glömskan slog tillbaka.

Men nu är du dig själv igen. Semyhaza. Och hitintills har du undkommit ditt straff.

C

זיקיאל

Du flög, du föll.

Du föll för frestelsen. Du och de andra grigori, väktarorden bland änglarna. Ni gav efter för era lustar, låg hos människans kvinnor och avlade barn. Ni straffades, hängdes i kedjor och så Syndafloden som renade jorden från synd.

Då nu människorna begynte föröka sig på jorden och döttrar föddes åt dem, sågo Guds söner att människornas döttrar voro fagra, och de togo till hustrur dem som de funno mest behag i. Vi den tiden, likasom ock efteråt, levde jättarna på jorden, sedan Guds söner begynte gå in till människornas döttrar och dessa födde barn åt dem.

1 Mos. 6:1-4

Du är en ängel. Ditt namn är Ezequeel och du känner molnens hemligheter. Du var placerad i himlen, men du föll tillsammans med tvåhundra andra när ni inte kunde behärska era lustar till jordiskt kött.

Och alla straffades utom ni. Ni kom undan. Semyhaza, Azazel, Shamshiel och Penemue. Och du.

Ni gjorde Ritualen som gömmer ängeln i människan. Ni glömde vilka ni var och ingen kunde upptäcka er. Ni vandrade över jorden i tusentals år som vanliga människor.

Men vad händer nu. Nu kan du minnas vad som hände. Något försökte väcka er, men det kom för plötsligt. Först kom allt tillbaka, sedan glömde ni ännu mer.

Men nu är ni vakna igen. Du och de fyra andra. Ingen kan ta er för annat än änglar. Vad skyddar er nu från det allseende ögat?

D

פנמאל

Det var du som gjorde det!

Det var du som våldförde dig på kvinnorna. Du som syndade.

Ni steg ned från himlen och tog vad ni ville har. Ingen brydde sig om Ordet och Lagen. Alla trodde att de kunde komma undan.

Men ingen kom undan alla fick sitt straff. Utom du och de fyra andra och det är fel. Ni borde ha straffats.

Kanske går det att komma undan igen som vid förra syndafloden. Kanske går det att gömma sig på något nytt sätt nu när Ritualen inte finns längre. Men är det rätt?

Du heter Penemue. Du är en ängel. En fallen ängel som törstade efter synd och kvinnligt kött. Tillsammans med tvåhundra andra grigori, himlens väktare överföll ni värnlösa kvinnor och de bar era barn. Monstruösa barn. Jättar: Nephilim.

Då nu människorna begynte föröka sig på jorden och döttrar föddes åt dem, sågo Guds söner att människornas döttrar voro fagra, och de togo till hustrur dem som de funno mest behag i. Vi den tiden, likasom ock efteråt, levde jättarna på jorden, sedan Guds söner begynte gå in till människornas döttrar och dessa födde barn åt dem.

1 Mos. 6:1-4

Alla de andra straffades, hängdes i brunnar med kedjor, rensades bort av syndafloden. Men ni gjorde Ritualen, ni valde att glömma vilka ni var så att ingen annan heller skulle se det. Ni levde som människor, dödliga liv, det ena efter det andra. Årtusende efter årtusende.

Brottet är obeskrivbart. Förlåtelsen utom räckhåll. Men det finns fortfarande botgörelse, det finns alltid botgörelse.

Kanske kan man komma undan igen.

Men är det rätt?

E

שמשיאל

Nu minns du. Du är en ängel, ditt namn är Shamshiel och du är på flykt.

Innan den första syndafloden var du en av grigori: Väktarorden. Men tillsammans med Semyhaza och tvåhundra andra, sökte ni er ned till jorden för att förlustat sig med mänskliga kvinnor. Det var egentligen inget ont med det. Kvinnorna borde känna sig hedrade och de var ändå bara dödliga. Inget att bry sig om om de stretade emot lite. Och barnen de bar blev starka och friska. Lite stora kanske, men friska.

Då nu människorna begynte föröka sig på jorden och döttrar föddes åt dem, sågo Guds söner att människornas döttrar voro fagra, och de togo till hustrur dem som de funno mest behag i. Vi den tiden, likasom ock efteråt, levde jättarna på jorden, sedan Guds söner begynte gå in till människornas döttrar och dessa födde barn åt dem.

1 Mos. 6:1-4

Alla borde ha varit nöjda. Men vad ni gjorde stred mot Ordet och Lagen och de flesta kastades i djupa brunnar fångslade i kedjor. Där satt de och berättade allsköns hemligheter för människorna, så om det var så mycket bättre kan man ju fråga sig.

Sedan kom syndafloden och svepte bort alltihop. Alla gick under, eller mot andra straff. Men inte du och de fyra andra. Ni lurade dem allihop. Fan ni lurade till och med er själva.

Ezequeel, Azazel, Penemue och er ledare Semyhaza. Ni gjorde Ritualen, den som skänker glömska. Och i nära tretusen år har ni levt som människor utan att någonsin ana vilka ni var. Alla de där livet verkar så drömlika för dig nu. Så små.

Men nu är ni tillbaka och tillsammans igen. Fast hur ni skall ta er ur den här knipan kan man undra. Ingen kan väl undgå att se vilka ni är nu. En ängel är som en strålkastare, eller en liten sol – alla på flera ljusårs avstånd ser att den är där.

Det är nästan så att du saknar den trygga vanligheten som människa.